TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2013. gada 19. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 2200/96 — Regula (EK) Nr. 1432/2003 — Lauksaimniecība — Tirgu kopējā organizācija — Augļi un dārzeņi — Ražotāju organizācijas — Valsts iestāžu veiktas atzīšanas nosacījumi — Tehnisko līdzekļu produkcijas glabāšanai, saiņošanai un tirdzniecībai nodrošināšana — Organizācijas pienākums, deleģējot būtiskas funkcijas trešajām sabiedrībām, īstenot kontroli pār minētajām sabiedrībām

Lieta C-500/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 16. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 23. septembrī, tiesvedībā

The Queen , pēc lūguma, ko iesniegusi

Fruition Po Ltd ,

pret

Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health .

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] (referents), Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerāladvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 21. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Fruition Po Ltd* vārdā – *P. Cusick*, *sollicitor*, un *H. Mercer*, *barrister*,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *J. Beeko* un *L. Seeboruth*, pārstāvji, kuriem palīdz *G. Peretz*, *barrister*,

— Nīderlandes valdības vārdā – *C. S. Schillemans* un *C. Wissels*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – angļu.

— Eiropas Komisijas vārdā – *B. Schima* un *N. Donnelly*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2013. gada 23. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulas (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju (OV L 297, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2000. gada 4. decembra Regulu (EK) Nr. 2699/2000 (OV L 311, 9. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 2200/96"), 11. pantu un Komisijas 2003. gada 11. augusta Regulas (EK) Nr. 1432/2003, kurā izklāstīti sīki izstrādāti noteikumi Padomes Regulas (EK) Nr. 2200/96 piemērošanai attiecībā uz ražotāju organizāciju atzīšanas un ražotāju grupu pagaidu atzīšanas nosacījumiem (OV L 203, 18. lpp.), 6. panta 2. punktu.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Fruition PO Ltd* (turpmāk tekstā – "*Fruition*") un *Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health* [ilgtspējīgas lauksaimniecības, pārtikas un dzīvnieku veselības ministru] (turpmāk tekstā – "ministrs") saistībā ar lēmumu, ar kuru pēdējais minētais atcēla *Fruition* kā ražotāju organizācijas statusu, kāds tai ticis atzīts, pamatojoties uz Regulu Nr. 2200/96.

Atbilstošās tiesību normas

3 Atbilstošās Savienības tiesību normas, kas piemērojamas faktiem pamatlietā, ir ietvertas Regulā Nr. 2200/96 un Regulā Nr. 1432/2003. Regula Nr. 2200/96 ir atcelta un aizstāta ar Padomes 2008. gada 14. aprīļa Regulu (EK) Nr. 361/2008, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 121, 1. lpp.). Pati Regula Nr. 1432/2003 ir atcelta un aizstāta ar Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē (OV L 350, 1. lpp.), kura savukārt ir atcelta un aizstāta ar Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari (OV L 157, 1. lpp.).

4 Regulas Nr. 2200/96 11. pantā ir paredzēts:

"1. Šajā regulā "ražotāju organizācija" ir jebkura juridiska persona,

a) kas izveidota pēc šeit turpmāk minēto 1. panta 2. punktā uzskaitīto produktu kategoriju ražotāju iniciatīvas:

i) augļu un dārzeņu;

ii) augļu;

iii) dārzeņu;

iv) pārstrādes produktu;

v) citrusaugļu;

vi) riekstu;

vii) sēņu;

b) kuras mērķi ir šādi:

1) nodrošināt ražošanas plānošanu un pielāgošanu pieprasījumam, īpaši attiecībā uz kvalitāti un kvantitāti;

2) veicināt piedāvājuma koncentrēšanu un organizācijas biedru saražoto produktu ielaišanu tirgū;

3) samazināt ražošanas izmaksas un stabilizēt ražotāju cenas;

4) veicināt audzēšanas prakses, ražošanas paņēmienu un videi draudzīgu ražošanas atkritumu pārstrādes pieredzes izmantošanu, īpaši, lai aizsargātu ūdens kvalitāti, augsni un ainavu un saglabātu un/vai veicinātu bioloģisko daudzveidību;

c) kuras statūti pieprasa tās biedriem veikt sekojošo:

1) piemērot noteikumus, ko pieņēmusi ražotāju organizācija attiecībā uz ražošanas pārskatiem, pašu ražošanu, tirdzniecību un vides aizsardzību;

2) būt tikai vienas a) apakšpunktā minētās ražotāju organizācijas biedram attiecībā uz a) apakšpunktā uzskaitīto produktu kategoriju ražošanu dotajā saimniecībā;

3) visu attiecīgo produkciju pārdot ar ražotāju organizācijas starpniecību.

[..]

4) sniegt ražotāju organizācijai informāciju, ko tā pieprasījusi statistikas vajadzībām, īpaši par audzēšanas platībām, novāktās ražas daudzumu, ienākumiem un tiešo tirdzniecību;

5) veikt statūtos paredzētās iemaksas, lai izveidotu un papildinātu 15. pantā paredzēto operatīvo fondu;

d) kuras statūti paredz:

1) to noteikumu noteikšanas, pieņemšanas un grozīšanas kārtību, kas minēta c) apakšpunkta 1) punktā;

2) organizācijas biedru aplikšanu ar iemaksām, kas nepieciešamas ražotāju organizācijas finansēšanai;

3) noteikumus, kas dod tiesības ražotāju organizācijas biedriem demokrātiski pārbaudīt savu organizāciju un tās lēmumus;

4) sankcijas par statūtos noteikto pienākumu pārkāpšanu, īpaši par iemaksu neveikšanu vai ražotāju organizācijas noteikumu neievērošanu;

5) noteikumus jaunu biedru uzņemšanai, īpaši minimālo dalības laiku, un

6) grāmatvedības un budžeta noteikumus, kas nepieciešami organizācijas darbībai;

e) ko atzinusi attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar 2. punktu.

2. Dalībvalstis šīs regulas vajadzībām par ražotāju organizācijām atzīst visas ražotāju grupas, kas piesakās uz šādu atzīšanu, ar nosacījumu, ka:

a) tās atbilst 1. punkta prasībām un iesniedz attiecīgus pierādījumus, ieskaitot pierādījumu, ka tām ir minimālais biedru skaits un tās aptver minimālo pārdodamās produkcijas apjomu, kas noteikta saskaņā ar 46. pantā noteikto kārtību;

b) ir pietiekami daudz pierādījumu, ka tās var pienācīgi veikt savu darbību laika un efektivitātes ziņā;

c) tās efektīvi nodrošina savus biedrus ar tehnisku palīdzību, izmantojot videi draudzīgu audzēšanas pieredzi;

d) tās efektīvi apgādā savas organizācijas biedrus ar tehniskiem līdzekļiem to produkcijas glabāšanai, saiņošanai un tirdzniecībai un nodrošina pienācīgu viņu darbības komerciālo un budžeta vadību.

[..]”

5 Regulas Nr. 2200/96 15. pantā ir regulēti nosacījumi Kopienas finansiālā atbalsta piešķiršanai ražotāju organizācijām, kas izveidojušas operatīvo fondu. Ar šīs regulas 48. pantu Eiropas Komisijai ir piešķirtas tiesības pieņemt minētās regulas piemērošanas noteikumus. Šajā ziņā Komisijas regula, kas piemērojama faktiem pamatlietā, ir Regula Nr. 1432/2003.

6 Regulas Nr. 1432/2003 6. pantā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis pārliecinās, ka ražotāju organizāciju rīcībā ir vajadzīgais personāls, infrastruktūra un aprīkojums Regulas [..] Nr. 2200/96 11. pantā noteikto mērķu sasniegšanai un to pamatdarbības nodrošināšanai, kas paredz:

— organizācijas biedru produkcijas apzināšanu,

— organizācijas biedru produkcijas šķirošanu, uzglabāšanu un iepakošanu,

— realizācijas un budžeta pārvaldību,

— centralizētu grāmatvedību un faktūrrēķinu izsniegšanas sistēmu.

2. Dalībvalstis nosaka, kādos apstākļos ražotāju organizācija drīkst uzticēt trešai personai veikt uzdevumus, kas paredzēti Regulas [..] Nr. 2200/96 11. pantā.”

7 Šajā ziņā jānorāda, ka Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav pieņēmusi noteikumus, kuros būtu noteikts, kādos apstākļos ražotāju organizācija drīkst uzticēt trešai personai veikt uzdevumus, kas paredzēti Regulas Nr. 2200/96 11. pantā.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

8 2003. gada nogalē *Fruition* Apvienotās Karalistes kompetentajām iestādēm prasīja atzīt to par ražotāju organizāciju kategorijā "visi augļi". Savā lūgumā atzīt par ražotāju organizāciju *Fruition* attiecībā uz tās struktūru, lēmumu pieņemšanas kārtību un iekārtām cita starpā iesniedza šādu informāciju:

"[*Fruition*] nav mātes vai meitas uzņēmumu, bet tā ir noslēgusi tirdzniecības līgumu ar sabiedrību *Northcourt Group Ltd* [turpmāk tekstā – "*Northcourt*"], kuras biedru dalības forma ir ļoti līdzīga (bet ne tāda pati) kā [*Fruition*]. [*Northcourt*] kā savu tirdzniecības aģentu izmanto uzņēmumu *Worldwide Fruit* [turpmāk tekstā – "*WWF*"], kurā tai pieder 20 % akciju. *WWF* nodarbina tirdzniecības, tehnisko, kvalitātes nodrošināšanas, programmēšanas, plānošanas un administratīvo personālu, kas sniedz pakalpojumus [*Fruition*].

[..]

Politikas lēmumus pieņem valde, kuru nominē un ievēl no organizācijas biedru vidus. [..] Biedru balsstiesības tiek noteiktas pēc [*Fruition*] biedru ražošanas kapacitātes, taču katra atsevišķa biedra balsstiesības nevar pārsniegt 10 % no kopējā balsu skaita.

[..]

Glabāšanas, saiņošanas un tirdzniecības pasākumus nosaka *WWF* darbinieki, vienojoties par tiem ar [*Northcourt*] un [*Fruition*]. Vairāk nekā 100 biedru produkcijas glabāšana un saiņošana tiek veikta aptuveni 30 galvenajos glabāšanas un 10 galvenajos saiņošanas punktos, kas pieder atsevišķiem biedriem [..]

[..]

[*Fruition*] īpašumā nav zemes vai ēkas – visas uzglabāšanas un saiņošanas aktivitātes tiek veiktas biedru telpās [..] [*Fruition*] ir nogādājusi uz šīm telpām noteiktu saiņošanas aprīkojumu, kā arī iekārtas uzglabāšanas uzlabošanai."

9 Pēc šī atzīšanas lūguma saņemšanas Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes veica pārbaudi *Fruition* telpās. Tās sastādīja arī veiktās pārbaudes ziņojumu, kurā uzmanība bija vērsta uz tirdzniecības līguma ar *Northcourt*, lai izmantotu *WWF* pakalpojumus, pastāvēšanu un norādīts, ka *Fruition* ir tikai divi tiešie darbinieki, proti, biroja administrators un viņa personīgais asistents, kuri strādā nepilnu darba laiku.

10 2003. gada decembrī šīs iestādes, pamatojoties uz Regulu Nr. 2200/96, atzina *Fruition* kā ražotāju organizācijas statusu. Pēc tam *Fruition* varēja saņemt vēlamo Kopienas atbalstu, kuru minētās iestādes pārvaldīja un piešķīra tikai tiem ražotājiem, kas bija apvienojušies ražotāju organizācijās.

11 2004. un 2005. gadā šīs pašas iestādes sagatavoja divus pārbaudes ziņojumus, tajos norādot, ka *Fruition* kā ražotāju organizācijas darbība ir apmierinoša.

12 Ar 2006. gada 10. jūlija lēmumu, pamatojoties cita starpā uz to, ka tās funkcijas gandrīz pilnībā tiek deleģētas trešām personām un ka tā turklāt nav pierādījusi pietiekamu šo trešo personu veikto darbību uzraudzību, ministrs atcēla *Fruition* kā ražotāju organizācijas statusu. Šis lēmums tika pieņemts pēc

Komisijas audita, kurā tika secināts, ka vairākas Apvienotās Karalistes ražotāju organizācijas, tostarp *Fruition*, neatbilst Regulā Nr. 2200/96 paredzētajiem atzīšanas kritērijiem. It īpaši, ciktāl runa bija par *Fruition*, Komisija būtībā nonāca pie šāda secinājuma:

"[*Fruition*] 101 biedram pieder gandrīz visas [*Northcourt*] kapitāldaļas. Šai sabiedrībai pašai pieder 50 % [*WWF*] kapitāldaļu. Pārējie 50 % kapitāldaļu pieder sabiedrībai, kuras īpašnieki ir Jaunzēlandes lauksaimnieki. Starp šo sabiedrību un [*Fruition*] nav noslēgts nekāds līgums.

WWF pārdod gandrīz visu [*Fruition*] produkciju. Tāpat *WWF* ir atbildīga par produkcijas pārvietošanu, šķirošanu, saiņošanu un kvalitātes nodrošināšanu, tostarp arī par visas produkcijas kontroli [*Fruition*] vārdā. *WWF* nodrošina arī tehniskos pakalpojumus un rēķinu izrakstīšanu. Par minētajiem pakalpojumiem *WWF* prasa maksāt [*Fruition*] 150 000 sterliņu mārciņas (GPB). Ir skaidrs, ka *WWF* ir galvenā organizētāja un ka tā veic visas darbības, kas parasti ir jāveic ražotāju organizācijai.

Komisijas dienesti uzskata, ka [*Fruition*] neatbilst nosacījumiem, kādi tiek prasīti tās atzīšanai, jo tās darbības veic *WWF*, kaut arī *Fruition* to šajā ziņā nav pilnvarojusi. Papildus minētajam pastāv arī strukturāla problēma, proti, *Fruition* ražošanas organizācijas biedriem nav balsu vairākuma, kas tiem ļautu ietekmēt *WWF* lēmumus, un tas ir pretrunā Regulas Nr. 2200/96 11. panta 1. punkta d) apakšpunkta 3. punktam."

13 Ar 2008. gada 7. aprīļa vēstuli ministrs apstiprināja savu 2006. gada 10. jūlija lēmumu par [statusa] atcelšanu, tādējādi noraidot apelācijas sūdzību, ko par šo lēmumu bija iesniegusi *Fruition* iekšējā administratīvā procedūrā, kas piemērojama Apvienotajā Karalistē.

14 2008. gada 2. jūlijā *Fruition* cēla iesniedzējtiesā prasību par likumības pārbaudi attiecībā uz šo lēmumu. Savas prasības pamatošanai *Fruition* apstrīd, ka ar Regulu Nr. 2200/96 tiek prasīts, lai ražotāju organizācija veiktu tās deleģēto darbību, ko veic trešās personas, uzraudzību, un līdz ar to apgalvo, ka pamatlietā tā ir izpildījusi šajā regulā paredzētos atzīšanas kritērijus.

15 Uzklausījusi lietas dalībniekus un izvērtējusi tajā iesniegtos pierādījumus, iesniedzējtiesa cita starpā izdarīja šādus faktu konstatējumus.

16 Attiecībā uz līgumattiecībām starp *Fruition* un *Northcourt* iesniedzējtiesa norādīja, ka 2004. gada janvārī tika sagatavots tirdzniecības līguma projekts, kas nekad nav stājies spēkā un ar kuru bija paredzēts ļaut ražotāju organizācijām, kuras atbilst Regulā Nr. 2200/96 paredzētajiem nosacījumiem, tikt pārvaldītām *Northcourt* ekskluzīvā uzraudzībā. Šī tiesa secināja, ka, nepastāvot formālam rakstveida līgumam, starp *Fruition* un *Northcourt* pastāvošās reālās līgumsaistības bija jānosaka, ņemot vērā starp tām noslēgtos darījumus. Tāpat minētā tiesa norādīja, ka starp *Fruition* un *WWF* formāli nebija noslēgts nekāds rakstveida līgums.

17 Runājot par attiecībām starp *Northcourt* un *WWF*, iesniedzējtiesa konstatēja, ka 2000. gadā tika noslēgts līgums, kas ļāva *WWF* kontrolēt *Northcourt*, ievērojot tādus pašus noteikumus, kādi bija noteikti 2004. gada līguma projektā, kurā tika paredzēta *Northcourt* kontrole pār *Fruition*.

18 Turklāt iesniedzējtiesa varēja novērot, ka praksē *Northcourt* bija saistoši *Fruition* norādījumi, jo *Fruition* biedriem piederēja 93 % *Northcourt* kapitāldaļu, un ka visi *Northcourt* direktori bija *Fruition* biedri. Tāpat tā konstatēja, ka *Northcourt* savukārt kontrolēja *WWF* lēmumus, jo bija zināms, ka lēmuma par [statusa] atzīšanas atcelšanu brīdī tai piederēja 50 % *WWF* kapitāldaļu, nevis vairs tikai 20 %, kā bija norādīts *Fruition* lūgumā par atzīšanu, un ka lēmumi bija jāpieņem vienbalsīgi. Tāpat iesniedzējtiesa norādīja, ka nebija pierādījumu tam, ka *Northcourt* vai *WWF*, noslēdzot līgumu, būtu piekritušas, ka *Fruition* tām dod norādījumus, jo šāda gribas izpausme, pēc tās domām, neizrietēja ne no rakstveida līguma, ne arī no kādiem citiem lietas materiālos ietvertiem paskaidrojumiem.

19 Visbeidzot iesniedzējtiesa atzina, ka saikne, kas vieno *Fruition*, no vienas puses, un *Northcourt* un *WWF*, no otras puses, bija tāda, ka šīs juridiskās personas savas darbības veica uz vienošanās pamata un ka acīmredzot pastāvēja pakalpojumu savstarpēja sniegšana. Šī tiesa norādīja, ka *WWF* piekrita *Fruition* lēmumiem pat gadījumos, kad tos varēja uzskatīt par pretējiem pašas *WWF* tirdzniecības interesēm. Apsverot visu, tā kā kapitāldaļas pārklājās un tā kā *Fruition* piederēja 93 % *Northcourt* kapitāldaļu, kurai [savukārt] piederēja 50 % *WWF* kapitāldaļu, lietas dalībnieki, pēc minētās tiesas ieskata, rīkojās, pamatojoties uz vienprātību, kas, protams, uzreiz nenozīmē, ka ikvienā gadījumā *Fruition* vēlmes noteikti tika īstenotas.

20 Pamatojoties uz šiem faktu konstatējumiem, iesniedzējtiesa uzskatīja, ka pamatlietā izvirzītais jautājums attiecībā uz Savienības tiesībām būtībā bija par to, vai ar Regulu Nr. 2200/96 tiek netieši prasīts, ka ražotāju organizācijai saistībā ar līgumu ir jāsniedz norādījumi trešajām personām, kurām ir uzticētas darbības, vai arī, tieši pretēji, pietiek ar to, ka šo juridisko personu kapitāla savstarpējā atkarība ļauj tām rīkoties, pamatojoties uz vienošanos. Iesniedzējtiesa uzskatīja par atbilstošu ministra argumentu, saskaņā ar kuru šīs regulas 11. pants ir pārkāpts gadījumā, ja ražotāju organizācija tiesības uz tās pārvaldību, tostarp šādas pārvaldības kontroli, pilnībā cedē ārējai juridiskai personai, bet tai šķita grūti noteikt, kādā mērā un kā ir jāsaglabā kontrole un vai kapitāldaļu savstarpējā atkarība pamatlietā ir uzskatāma par Savienības tiesībās paredzēto prasību izpildi.

21 Šādos apstākļos *High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division* (Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai apstākļos, kad

a) dalībvalsts atzīst organizāciju par ražotāju organizāciju Regulas Nr. 2200/96 11. panta izpratnē;

b) šīs organizācijas mērķi un statūti atbilst Regulas Nr. 2200/96 11. panta prasībām;

c) organizācijas biedri saņem visus pakalpojumus, kuri parasti ir jāsniedz ražotāju organizācijai saskaņā ar Regulas Nr. 2200/96 11. pantu, un

d) organizācija ir nolīgusi uzņēmumus ievērojamas daļas no šiem pakalpojumiem nodrošināšanai,

Regulas Nr. 2200/96 11. pants atbilstoši tiesiskās noteiktības principam ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir noteikts, ka organizācijai ir jāveic noteikta apjoma kontrole pār nolīgtajiem uzņēmumiem?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādam jābūt šīs kontroles apjomam Regulas Nr. 2200/96 11. panta izpratnē?

3) Konkrētāk, vai var tikt uzskatīts, ka organizācijai, iespējams, ir zināma kontrole, kāda tiek prasīta Regulas Nr. 2200/96 11. pantā, gadījumā, kad

a) [nolīgtie] uzņēmēji ir:

— sabiedrība, kurā 93 % kapitāldaļu pieder organizācijas biedriem, un

— sabiedrība, kurā 50 % kapitāldaļu pieder pirmajai sabiedrībai un kuras statūtos ir paredzēts, ka visi sabiedrības lēmumi ir jāpieņem vienbalsīgi;

b) nevienai no sabiedrībām atbilstoši līgumam nav jāievēro norādījumi, ko sniedz organizācija saistībā ar attiecīgajām darbībām, bet

c) organizācija un uzņēmēji darbojas uz vienošanās pamata minētās kapitāldaļu sadales dēļ?

4) Vai, lai atbildētu uz iepriekšminētajiem jautājumiem, ir nozīme tam, ka:

a) faktu rašanās laikā Regulas [Nr. 1432/2003] 6. panta 2. punktā bija skaidri paredzēts, ka "dalībvalsts nosaka apstākļus", kādos organizācija drīkst uzticēt trešajām personām veikt savus uzdevumus, un ka

b) [pirmajā] jautājumā minētā dalībvalsts faktu rašanās laikā nebija definējusi šādus nosacījumus?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

22 Ar saviem jautājumiem, kuri ir jāizvērtē kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 2200/96 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai izpildītu šajā tiesību normā paredzētās atzīšanas prasības, ražotāju organizācijai, kura ir uzticējusi trešajai personai tādu darbību veikšanu, kas ir būtiskas tās atzīšanai saskaņā ar minēto normu, ir jāsaglabā kontrole pār šo darbību izpildi, un, ja tā, tad kādā apjomā šī kontrole ir jāveic.

23 Vispirms ir jānorāda, ka minētajā regulā nav nevienas normas, kas būtu pretrunā tās 11. pantā paredzēto darbību uzticēšanai trešajām personām.

24 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1432/2003 preambulas 7. apsvērumā ir paredzēta iespēja, ka ražotāju organizācija nespēj nepastarpināti un efektīvi nodrošināt visus darbības veidus, un šīs regulas 6. panta 2. punktā ir skaidri paredzēta iespēja ražotāju organizācijai uzticēt minētajā 11. pantā definēto uzdevumu veikšanu trešajām personām.

25 Tomēr šāda uzdevumu uzticēšana trešajām personām nekādā ziņā neļauj ražotāju organizācijām neizpildīt nosacījumus, kādi tām jāievēro, lai tās tiktu atzītas saskaņā ar Regulas Nr. 2200/96 11. pantu. Kā izriet no šī panta, dalībvalstīm par ražotāju organizācijām šīs regulas izpratnē ir jāatzīst vienīgi tādas organizācijas, kas atbilst minētā panta pirmajos divos punktos paredzētajiem atzīšanas nosacījumiem. Viens no šiem nosacījumiem ir paredzēts arī tā paša panta 2. punkta b) apakšpunktā, – ar to šīm organizācijām ir uzlikts pienākums sniegt pietiekamu garantiju, ka tās var pienācīgi veikt savu darbību laika un efektivitātes ziņā.

26 Prasot tikt atzītām par ražotāju organizācijām minētās regulas izpratnē, tās patiesībā apņemas ievērot minētos nosacījumus visu atzīšanas perioda laiku un cita starpā efektīvi īstenot būtiskās darbības, kas tām jāveic saskaņā ar šīs pašas regulas 11. pantu. Līdz ar to tām ir jāsaglabā to kā ražotāju organizāciju statuss, lai, reiz atzītas, tās spētu turpināt pildīt visus atzīšanas nosacījumus šī perioda laikā, un it īpaši tām ir jānodrošina efektīva šo darbību izpilde.

27 Ja ražotāju organizācija šo būtisko darbību pilnīgi neatkarīgu īstenošanu bez jebkādas uzraudzības varētu uzticēt trešajām personām, tā vairs nespētu turpināt nodrošināt pastāvīgu minētajā 11. pantā paredzēto atzīšanas nosacījumu, tostarp nosacījuma, kas prasa vienmēr nodrošināt efektīvu minēto darbību izpildi, ievērošanu.

28 Attiecībā uz Regulā Nr. 2200/96 prasītās kontroles apjomu gadījumā, kad ražotāju organizācija darbību, kas ir būtiskas tās atzīšanai saskaņā ar šīs regulas 11. pantu, izpildi ir uzticējusi trešajām personām, ir jānorāda, ka gadījumā, kad šai organizācijai ir jāturpina ievērot atzīšanas nosacījumus, tostarp nosacījumu, kas prasa vienmēr nodrošināt efektīvu tās darbību izpildi, šī prasība par kontroli var tikt izpildīta tikai tad, ja tā ļauj minētajai organizācijai laikā un saistoši iesaistīties šo darbību izpildē.

29 Šāda prasība par kontroli ir izpildīta vienīgi tad, ja ir noslēgts līgums, kas ļauj attiecīgajai ražotāju organizācijai saglabāt atbildību pār darbību, kuru izpilde uzticēta trešajām personām, izpildi un vispārējās pārvaldības kontroli, tādā veidā galu galā saglabājot kontroles pilnvaras un vajadzības gadījumā arī pilnvaras laikā iesaistīties minētajā izpildē visu līguma darbības laiku.

30 Šajā ziņā tikai tāda prakse vien, saskaņā ar kuru lēmumi tiek pieņemti uz vienošanās starp ražotāju organizāciju un trešajām personām, kuras tā ir nolīgusi, pamata, nevar nodrošināt, ka tiek izpildīta kontroles prasība.

31 Tomēr, tā kā dažkārt ir nepieciešama sarežģītu faktisko un juridisko situāciju izvērtēšana, kompetentajai valsts tiesai – katrā konkrētajā gadījumā un ņemot vērā visos atbilstošos lietas apstākļus, tostarp uzticēto darbību raksturu un apjomu, – ir jāpārbauda, vai attiecīgā ražotāju organizācija ir saglabājusi Regulas Nr. 2200/96 11. pantā prasīto kontroli.

32 Līdz ar to no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Regulas Nr. 2200/96 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai izpildītu šajā tiesību normā paredzētās atzīšanas prasības, ražotāju organizācijai, kura ir uzticējusi trešajai personai tādu darbību izpildi, kas ir būtiskas tās atzīšanai saskaņā ar minēto normu, ir jānoslēdz līgums, kas tai ļauj saglabāt atbildību pār šo izpildi, kā arī vispārējās pārvaldības kontroli, tā galu galā saglabājot kontroles pilnvaras un vajadzības gadījumā arī pilnvaras laikā iesaistīties minētajā izpildē visu līguma darbības laiku. Kompetentajai valsts tiesai – katrā konkrētajā gadījumā un ņemot vērā visos atbilstošos lietas apstākļus, tostarp trešajām personām uzticēto darbību raksturu un apjomu, – ir jāpārbauda, vai attiecīgā ražotāju organizācija ir saglabājusi šādu kontroli.

Par tiesāšanās izdevumiem

33 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulas (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju, kas grozīta ar Padomes 2000. gada 4. decembra Regulu (EK) Nr. 2699/2000, 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai izpildītu šajā tiesību normā paredzētās atzīšanas prasības, ražotāju organizācijai, kura ir uzticējusi trešajai personai tādu darbību izpildi, kas ir būtiskas tās atzīšanai saskaņā ar minēto normu, ir jānoslēdz līgums, kas tai ļauj saglabāt atbildību pār šo izpildi, kā arī vispārējās pārvaldības kontroli, tā galu galā saglabājot kontroles pilnvaras un vajadzības gadījumā arī pilnvaras laikā iesaistīties minētajā izpildē visu līguma darbības laiku. Kompetentajai valsts tiesai – katrā konkrētajā gadījumā un ņemot vērā visos atbilstošos lietas apstākļus, tostarp trešajām personām uzticēto darbību raksturu un apjomu, – ir jāpārbauda, vai attiecīgā ražotāju organizācija ir saglabājusi šādu kontroli.

[Paraksti]